PŘÍTEL LIDU.

ROČNÍK X. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 4. ŘÍJNA 1900 ČÍSLO 4

Historical Soc

Strýče Sazimo!

učiteli republikánského národohospodářství "U báru"

III.

A John Bull, strýče Sazimo, byl by si opět pěkně shrnul vykasané rukávy a možno dost, že by byl pozornost svou na místě Boerů věnoval hladem mrouením svým poddaným v Indii, zanechav lupičství v Transvaalu, páchaného hlavně na popud uchvatilů a lupičů, jakým je Celyl Rhoades, jakým byl pověstný Barney Barnato a jiní podobní výtečníci, kteří Transvaal, Natal a Oranžsko o obrovské miliony olupovali pod ochranou Anglie.

A proto, milý strýče, bylo to něco jiného, co vládě naší nedovolovalo zakročiti a já Vám také povím, co to bylo. Jest to vzájemná alliance republikánské vlády s monarchistickou vládou velké Britanie, ať již veřejnou či tajnou, na tom rozhodně nezáleží.

Naše vláda, strýče Sazimo, již od čtyřech roků má s Anglií, abych tak řekl: ruku v jedné rukavici a to od oné doby, kdy náš pan president na útraty národa poslal do Londýna památnou monetární komisi se sen. Wolcottem v čele, kterážto komise, jak nynější kandidát populistův střední cesty, Wharton Barker byl nezvratně dokázal, byla-s dovolením ten největší švindl, jakého se kterákoliv vláda na národě dopustila, nebo dříve než noha našich komisařů dotekla se evropské půdy, obdržel Barker přímo od vlády ujištění, že ani Spoj. Státy, ani Anglie nikdy na volnou ražbu stříbra nepřistoupí. A víte sousede, co nás tato povedená komedie stála? Maličkost—asi $100.000 bylo na švindl ten povoleno a když se páni komisaři jak náleží pobavili, přijeli pěkně domů se zbytkem as šesti nebo sedmi tisíc, aby se neřeklo! Považte: vláda zaplatila $100.000 na to, aby naházela národu písku do očí. Fuj!

Kdybyste, strýče Sazimo, nevěřil mne, že Strýček Sam a John Bull mají ruku v jedné rukavici, tož si dovolím podati vám o tom důkaz výpovědí děkana kathedrály omažské "Trinity", Cambell Faair, který tyto dny vrátiv se ze své cesty po Nvropě, prohlašuje veřejně:

"Angličané soudí, že Amerika za vlády McKinleye zaujala postavení velice blízské a podobné velkým dynastiím evropským. V Anglii často poznamenali různé vynikající osobnosti, s nimiž jsem se za různých příležitostí sešel, že Amerika utváří si takové vládní formy, jaké má stará Anglie. Právě před tím, než vydal jsem se na zpáteční cestu, měl jsem delší rozmluvu s jistým gentlemanem, který zcela opravdově děl: "Já nevidím rozhodně žádného rozdílu mezi naší monarchií a vaší republikou." A takový výrok slyšel jsem tam každou chvíli."

Než řekne-li to někdo republikánskému politikáři zde, počne se tento hrozně kroutit, stropu se chytat a dušovat se, že to není pravda.

Ne, strýče, Johny Bull by s námi do války byl nešel, ač připouštím, že by si to byl hodně dlouho pamatoval a při nejbližší příležitosti oplatiti hleděl, leč Amerika mohla se stát Transvaalu milosrdným Samaritánem a zachrániti ho.

Ono, se nás, kmotře Sazimo, Španělsko také neprosilo, abychom se míchali do jeho sporu s Kubou a s Filipíny, ale my to přeci učinili, prý pro lidskost a svobodu. Nu, a o to samé zápásili Boerové. Ovšem, že politika naší vlády zavedla to do takového bahna, že se ctí se odtud sotva dostanem a stojí nás ten špás dosud asi 200 milionů, a tisíce lidských životů.

V "sezení" dne 26. září, kdy po prvé nechal jste, strýče Sazimo, všechny své ostatní přátelé doma a hovoříte jen se mnou pouze, začínáte veršem pěvce "Slávy dcery" Kollára: "Pracuj každý s chutí úsilovnou" atd. a hned pod tím, ač dosnáváte, máme "rovnou vůli", tvrdíte, že ty naše cesty vedou vždy do bahna, bídy a strasti.

Řekněte mne, strýče Sazimo, našel-li jste v populistickém prohlášení zásad jediné odstavec, jedinou pouze větu, jež by Vás k takovému výroku opravňovala? Soudím, že nikoliv. Povězte nám, milý strýče, kolik ku př. populistických nebo demokratických úředníků státních i vládních rozmnožuje obyvatelstvo kriminálů. Já vím, že jest to na prvém místě kapitán Oberlin M. Carter, náčelník inženýrského sboru v Savanah, který šikovností svou okrádl vládu naší téměř o dva miliony dolarů, a ačkoliv byl v obžalobě a na vzdor "osudné ztrátě" některých důležitých spisů sporných ve Washingtoně, usvědčen zesprostého zlodějství, přece procházel se zcela volně s kordem po boku v národním kapitolu, navštěvuje přátelsky všechny vládní departementy. A co dále, strýče Sazimo: nevíte ničeho o švindlu poštovním v Havaně, o miliónovém švindlu s "balsamovaným" masem a jinými potravinami v kubánské válce? Není Vám známo, že státní pokladník republikánský Jos. Bartley a auditor Moore nachází se v kriminále pro švindle a podvody? Nevíte, že populisté v roce 1892 odhalili ve státních ústavech Nebrasky ty nejsprostší podvody v historii? Víte, že tehdy spálili jste ve státním blázinci v měsíci červenci 450 tun uhlí a populisté 19? Nebo, že za šest měsíců spotřebovali republikáné v ústavě tom 8862 tun uhlí a populisté 987, ušetříce za tu dobu 1875 tun uhlí? To jsou hezké penize, že? Když populisté nastoupili před čtyřmi léty své úřady a rep. předchůdci jejich, o Mosherovi ani nemluvě, navlečeni byli do štráfovaných mundůrů, byla státní pokladna úplně vykradena. A přehledněte si stav naší pokladny nyní, jaké jsou ty naše a jaké byly ty vaše cesty!

Dále strýče Sazimo, vyšťáral jste někde ve starých lejstrech, že za presidenta Buchanana měli dělníci od rozštípání tak zvaného kordu dříví celých 25c.

Rameno Mojžíšovo, strýče, snad nechcete na tento loket, pro který jste nešel daleko, pouze asi padesát let nazpět! měřit. nynější poměry? an hned k tomu podotýkáte, že cesty naší strany vedou ku všeobecnému úpadku rolnictví, obchodu, řemesel i průmyslu.

A tato minulost a důkazy učinily prý Vás republikánem atd.

Minulost? Padesáte let nazpět? Vláda Buchana? Neschopná vláda Clevelanda? To jsou příčiny, že jste se stal republikánem? To snad přece ne! Mohl byeh vám na to ku př. odpovědít, že nynější republikánská politika vyhnala na sta dobrých republikánů z vašich řad do tábora Bryanova. Či ne? A že vláda má obrovský vliv na utváření se domácího trhu? Nu, tak dobře, dejme tomu. Kde, ale spočívá ta příčina, že pouze a jedině republikáne takovou moc mají ve svých rukou a nikdo jiný?

Odpověď leží na snadě: "*Poněvadž strana republikánská rok od roku soustřeďuje v sobě vše kontrolující moc a sílu nad financemi, obchodem a industrií. Že tato strana jest v stavu pavalisovati dle své libosti všechen obchod a způsobiti finanční paniku, nepůjde-li po jejím a že proto stává se strana tato této republice nebezpečnou a to tím více, čím déle bude u vlády.*

Těchto několik slov vyvrací veškeré ty Vaše chválozpěvy o republikánské straně, minulé i budoucí a to jest ten černý bod, u něhož většina národa amerického ztrnule se pozastavuje.

Bryan ve svém přijmacím listě praví: "Nikdo nemůže bráti v obranu industrialní system, kontrolovaný jednotlivcem nebo několika k osobnímu jich prospěchu a určovati ceny každého výrobku vůbec. Za takového systému, *je spotřebovatel vydírán*, vbrábytel surového materilu, má pouze jednoho odkupníka a musí prodávati za předepsanou mu cenu. Dělník má pak jediného zaměstnávatele a jest úplně bezmocným brániti se proti nespravedlnostem mzdy nebo poměrů a malý podílník jest vydán na milost a nemilost hrabivému špekulantu, kdežto obchodní cestující obětoval mzdu svou ziskuchtivým, všechno přerůstajícímtrustům."—Prozatím: dobrou noc strýče! Váš *Jan Sedlák*

Telegrafické zprávy americké

Stávka uhlířů.

Na obrovské stávce uhlokopů v Pennsylvanii nezměnilo se od posledního týdne ničeho. V Hazleton bylo velmi hrozivo dne 1. tm. kdy stávkující uhlokopové v obrovských průvodech hnali se k uhlodolům a jen největšímu úsilí stráží podařilo se stávkáře zdržeti útoku na doly. Podobné demonstrace udaly se i v Latimer, kde šerif Harvey se stem svých pomocníků průvod přiměl k rozchodu. Stávkáři protestovali, že nejsou ozbrojeni a že mají práva chodit po veřejných cestách, jako každý jiný. Šerif previl, že jim neodpírá žádné právo, že však musí konati povinnost svou a předejíti každému shluknutí a ničení majetku.

Jen málo dělníků vrací se do práce a ti dlouho nepracují, poněvadž se bojí násilností stávkářů.

Philadelphia Coal & Iron Co., vyvěsila na svých úřadovnách navěstí, že přiláká všem dělníkům, hochům i dospělým o 10 procent a že může každý bývalý dělník vrátiti se do práce. Leč pod to nalepeno bylo ihned navěstí jiné, podepsané jedním z výborů Unii, C. B. Potterem, a stálo zde, aby uhlokopové na návěstí společnosti pranic nedbali a vyčkali až takové učiněno bude předsedou Mitchellem od Unie uhlířů. Jen on může rozhodnouti, co bude stávkářům ku prospěchu a co ku škodě.

Dne 2. října mělo město Wilkesbeare příležitost viděti tu největší demonstraci, nebo uhlokopové z celého tohoto distriktu shromáždili se tu, aby uvítali předsedu Unie Mitchella, matronu pí. Jonesovou, organizatora Dilchera a kněze P. Duclyho z New Yorku.

Obchodníci vyzdobili své domy národními barvami a všude již dva dny před tím činěny přípravy k slavnostnímu uvítání hostí. Ze třech měst pouze shromáždilo se zde 25.000 a ve West Side Parku pak se řečnilo. Přítomen byl zde mayor Nichols, který stávkáře vybízel k pokojnému a klidnému se chování a vítal vřele příchozí hosty.

Též ohlášení společnosti Philadelphické za Lakavana Wyoming, že zvýší se dělnictvu mzda o 10 procent, bylo vzato na přetřes a tu shledáno, že ohlášení mělo právě opačný vliv, nebo na místě utišení a uvažování, vyvolalo velmi mnoho zle krve. Zaohlášeno tu, že uhlíři na nábídku tuto nepřistoupí, poněvadž bylo by to horší než lepší.

Správce staro-řecko ruské církve v Hazleton oznámil, že církev bude podporovati stávkáře, totiž své přívržence, až do posledního centu. Církev jest hotova vypůjčiti se na kostel a faru obnos $25.000 a zda by ani suma ta nestačila, tedy se majetek prodá, osadníci se vyštěhují a založí kolonii. Zda pak by něco podobného učinila pro své věřící také církev katolická?

Druhý vrah Goebela odsouzen.

Sensační soud s druhým vrahem Kentuckého guvernéra Goebela, James Howardem, byl skončen ve čtvrtek min. týden. Obžalovaný uznán porotou jednohlasně vinným a odsouzen k smrti. Obžalovanému bylo nade vší pochybnost dokázano, že on to byl, jež vypálil onu osudnou ránu, jež Goebela usmrtila. Soud skončen byl na večer ve středu a ve čtvrtek kol 9 hodin ráno porota oznamovala, že se shodla na rozsudku. Na to rozsudek podán klerkovi, který hlasitě jej četl takto: "My, porotci v předcházejícím soudu státu Kentucky, shledáváme obžalovaného James Howarda vinným a odsuzujem jej k smrti provazem."—Obžalovaný zbledl jako stěna, leč ani sebou nepohnul. V soudní síni nastalo příšerné ticho. Oba zástupci jeho Little a John White nalézali se po jeho boku, leč žádný ani jediného slova nepromluvil. Soudce Cantrill na to poděkoval porotě za její spravedlivé a čestné služby a propustil ji. Soud s Hawardem zahájen byl dne 10. září před soudcem Cantrillem. Odsouzený pochází z Manchester, Clay Co. Ky., a jest členem známe rodiny, vedoucí krvavé spory s rodinami jinými, jak jest to zastaralý způsob v onom státě. Jedna rodina pronásleduje druhou na život a na smrt třeba po několik generací. Howard se přiznal otevřeně, že zastřelil jistého George Barbera, z čehož jest znovu obžalován. Obhajci snažili se dokázati, že v době kdy Goebel byl střelen, Howard nalézal se v Board of Trade Hotelu. Důležitou byla otázka, zda obžalovaný měl vous pok nosem čili nic. Leč majitel hotelu Pence dokázal, že Howard v jeho místnosti nikdy nebyl. Ve sporu tam bylo vyslýcháno přes 100 svědků a byl předmětem nemalé sensáce a rozčilení nepřátelských frakcí Howard White a Baker a povede nejspíše k obnovení krvavých nepřátelských štvanic a vykonávání vzájemné pomsty.

V pondělí zahájen bude v Georgetowa soud s třetím obžalovaným, Henry Youtseyem.

Osud Howardův jest spečetěn a dny života jeho sečtěny, nebo soud žádost za povolení nového soudu bezvýměnečně odmrštil.

První vrah, republikanský sekretář státu, Caleb Powers, uznán byl vinným z účastenství při této vraždě a odsouzen dne 18. srpna na doživotí do káznice. Youtseyův soud měl býti druhým, leč musel za příčinou nemoci obžalovaného býti odročen.

Gen. Palmer mrtev.

General John M. Palmer, bývalý guvernér Illinoiský, spolkový senátor a jeden z nejproslulejších velitelů a hodnů z občanské války, zemřel dne 25. září v 7 hodin ráno ve své residenci ve Springfield, Ill. Palmer ještě předešlého dne těšil se jak se zdálo, svému obyčejnému zdraví a žertoval se svými starými přátely a členy rodiny. Později odešel do města a vrátiv se, stěžoval si na prudkou bolest u srdce. Rychle povolán rodiný lékař, který poskytl mu pomoc, leč bolest znovu se dostavila a lékař byl volán několikráte do půl noci. Kol 3 hodin hodin prohlásil Palmer, že se cítí dobře, že však jest sláb, načež usnul. V 7 hodin ráno odešla choť jeho k lékaři, poptati se co soudí o jeho chorobě, leč když se vrátila, shledala, že manžel její jest mrtev.

Gen. McCauley John Palmer rozen byl v Eagle, Creek Co. Ky., dne 18. září 1817. V občanské byl brigádníkem a vyznamenal se v několik bitvách, jsa velitelem první brigády Mississippské, súčastniv se mezi jinými i bitvy u Chickamauga. Od r. 1869 do 1893 byl guvernérem Illinoisu a později zvolen byl do spolkového senátu. V roce 1896 byl zlaťařskými demokraty nominován za presidenta.

Válka v Transvaalu.

Dle posledních zpráv, jest válka v Transvaalu skončena porážkou Boerů. Dle zprávy došlé v posledních dnech z Lorenco Marquez, Portugalsko, nezavinila porážku Boerů prohra na poli válečném, nýbrž politické a diplomatické pletichy.

Dopisovatelové zvěstují, že portugalská vláda, prostřednictvím konsula v Lorenco Marquez zosnovala zde proti Boerům intriky nepříliš čestné, aby pomohla Angličanům skončiti tuto kampáň.

Jeden z dopisovatelů praví, že to byl Kruger, který předešel zničení velkého mostu v Komatiportu a zprávu tu angl. konsul potvrzuje.

Zprávy, že Portugalci zajali množství Boerů a že uvrhli je do vězení, se popírá

Někteří Boerové vzdali se sami, někteří nachází se dosud v ležení, aniž by je kdos obmezoval. Do Lorenco Marquez dopraveno bylo 80 vozů potravinami.

Lord Roberts oznamuje, že general Barton, operující u Krugers korpuj ukořistil 720 tažných volů 950 kusů dobytka a 1000 ovcí.

Polo zmoření dělníci nemají ani, energii ani sílu, aby mohli pracovat, jak by měli. Stejné pravidlo také se dobře týče našich tělesných orgánů; jsou staviteli náležitého tělo Dostávají-li náležitou potravu, jsou činné a zdravé. Ne-li, tu celé ustrojí trpí.

Dra. Petera Hoboko je lékem pro nečistotu a línou krev. Dává našim žilám nový život, činí nás v každém ohledu zdravými, poněvadž naši krep je v pořádku.

Je to poctivá švýcarsko-německá příprava existuje po více než století a dokazuje své zásluhy znovu a novu.

Hon. V. C. Svoboda

kandidát pro úřad státního sekretáře.

Pan V. C. SVOBODA, náš kandidát pro úřad sekretáře státu Nebrasky, byl narozen v Jaroměřicích na Moravě dne 19. leda 1860.

Zde navštěvoval obecní školu a privátně vystudoval realní školu v němčině, v úmyslu pokračovati dále ve Znajmě, nejbližší to vyšší, zde tehdy se nalézající vyšší škole. V následujícím však roce založeno bylo pak české gymnasium v Třebíči a proto zanechav německou realku, odebral se tam na české gymnasium, jsa jedním z nejlepších žáků až do roku 1874, kdy rodiče mladého, nadšeného studenta, plného ideálů, rozhodli se opustiti vlasť a vystěhovati se, jako nesčetný počet jiných rodin, do Ameriky, což stalo se v srpnu řečeného roku.

Rodina usadila se nejprvé ve Schuyler v okresu Colfax, kde otec Svobodův, jež značný obnos hotových peněz sebou přivezl, na radu některých krajanů zakoupil zde lo ty, postavil stavení a otevřel obchod.

Mladý Svoboda navštěvoval zde anglickou školu, tehdy pod správou J. A. Grimmisona, nynějšího distriktního soudce, 6. soudního distriktu, se nacházející.

Starý p. Svoboda záhy seznal, že je těžko prováděti obchod bez znalosti anglického jazyka a proto se již v roce 1875 obchodu vzdal a zakoupil pozemky v okresu Howard, kde tenkráte česká osada "Slavonia" za jednatelství p. Václava Vodičky z Omahy se zakládala. Přičiněním některých falešných přátel ztratil p. Svoboda st. značně peněz za panujících tehdy zlých časů, po nichž k dovršení zla následovaly kobylky, tak že starý otec nemohl poskytnout synovi příležitost k dalším studím a mladý muž nucen byl státi se pomocníkem svého otce ve farmaření, an tento během této doby valně byl sestárnul.

Svojí vzácnou energií, spořivostí a železnou vytrvalostí překonal všecky obtíže, s jakýmiž bylo každému farmeru na západě zápasiti, leč vynikl v oboru svém tak, že po čase stal se jedním z nejúspěšnějších rolníků v okresu tom.

V politice byl p. Svoboda vždy demokratem. Činně súčastnil se hnutí Farmerské Alliance, již sloužil co předseda a později co okresní tajemník a organizátor.

Pan Svoboda více se o úřad neucházel, nýbrž súčastnil se velkého podniku zavodňování v okresech Nance a Platt, kteréžto společnosti byl sekretářem a direktorem.

Léč za krátko nabažil se kerporací a s větší zkušeností a lehčí kapsou, vrátil se zpět do svého okresu a založil v St. Paul obchod cihlářský, jež do nynější doby vzrostl a utěšených nabyl rozměrů.

Pan Svoboda znám je širokým kruhům obyvatelstva tohoto státu všech národností, jako muž bystrý, vzdělaný, schopný, podnikavý a jaké upřímný Čech a vlastenec, jež, bude-li zvolen do úřadu tajemníka státu, splní každé očekávání ku spokojenosti poplatníků a ku cti nejen své vlastní, nýbrž i své strany, hlavně ale ku cti české národnosti nejen v Nebrasce, nýbrž i všude jinde může býti česká národnost hrdou na to, že Čech zaujímá tak důležitý úřad v tak velikém státě, jako jest Nebraska.

O jeho zvolení nemáme žádné pochybnosti, leč jest povinností každého Čecha, aby proň nejen hlas svůj vrhl, nýbrž také všemožně pracoval, tak abysme dokázali stranám, jež ho na lístek svůj navrhly, že si Čechové, tvoříce téměř jednu sedminu nejproduktivnějšího obyvatelstva státu, takové zastoupení přejí a že jsou k němu také plnou měrou opravněni, a že na druhé straně vážiti si dovedou onoho uznání, jakého se jim dostalo.

My pevně doufáme, že příteli Svobodovi dostane se podpory všeobecné od všech krajanů bez rozdílu politického vyznání, nebo muž tak obětavý, v každém ohledu počestný a schopný, všeobecné podpory krajanů zasluhuje.

Nespokojen jako množství jiných s korupcí starých stran, súčastnil se čile organisace Strany Neodvislé, jinak též Strany Lidu, níž v r. 1891 byl nominován za okresního klerka.

Ač v čase tom panoval velký předsudek proti Čechům a okresu tom zvlášť a straně populistů vůbec, zvolen byl navzdor všemu do onoho úřadu slušnou většinou a větší pak pro druhou a třetí lhůtu, kdy až na jednu výminku celý ostalní lístek byl poražen.

Jsa sám ve svém okresu jedním z největších poplatníků staral se vždy o zájmy a energickým svým vystupováním okresu mnoho vydání okresu svému ušetřil i vydobil si uznání ode všech bez rozdíla stran, že byl tím nejlepším úředníkem do té doby.

Po vypršení své lhůty, přiměl okresní komisaře ku důkladnému přehledutí a porovnání všech okresních warrantů, nim během jeho úřadování vydaných a byla to také první důkladná přehlídka v historii onoho okresu.

Hon. J. N. Van Duyn pro Bryana

— Ve čtvrtek min. týden vhozena byla bomba překvapení do tábora republikánského, zdejším starým občanem a republikánem, který abychom tak řekli v republikánských úřadech sešedivěl, p. Hon. Johnem N. Van Duynem, který náhle a neočekávaně poděkoval se z floatního výboru republikánského a podav odmluvu pro tento svůj krok, prohlásil, že bude podporovati Bryana, který hlásá vznešenější zásady pravého amerického občanství. Soudí se, že tento krok Van Duyna následovati budou ještě jiní republikáné a jestli neučiní tak k vůli ušetření sensace otevřeně jako on, tedy zajisté hlas svůj vrhnou pro Bryana. Jest jisto, že imperialism, militerism a trusty musí se zhnusiti poctiém v lidu a že budou o tom uvažovat, jak nebezpečno jest ponechati na dále vládu v rukou nebezpečných.

Prohlášení Van Duynovo ve World Heraldu zní následovně:

John N. Van Duyn jest jedním z nejznámějších Salinských republikánů. On jeat tajemníkem abstraktní kanceláře ve Wilber, jeden z nejprvnějších a nejlepších členů republikánské zákonodárny v roce 1891 a po léta byl uznáván za náčelníka strany republikánské.

Až do pondělka min. týden, to jest do dne 24. září byl p. Van Duyn členem republikánského ústředního výboru za floatní distrikt číslo 33 a tu v řečený den náhle z této povinnosti resignoval, oznámiv zároveň co příčinu tohoto svého kroku, že hodlá podporovati Bryana, List p. Van Duyna, nímž oznamuje svou resignaci, zní následovně:

"Wilber, Neb., dne 26 září 1900

Předsedovi rep. ústředního výboru floatního v Beatrice, Neb. Drahý pane: Tímto skladám ze sebe úřad člena tohoto výboru z okresu Saline za 33 distrikt a přeji si, aby resignace má byla vzata navědomost ještě dnes.

Rozhvdauv se k této resignaci jako člen výboru z okresu Saline, činím tak po zralém uvážení a s úplnou známostí toho, cotím mínění.

Já jsem byl zásadním republikánem od té doby, kdy poprvé jsem vrhl svůj volební hlas, což jest již 43 roky a vždycky jsem podporoval kandiáty této strany. Leč dnes nazývám stranu republikanskou utrženou úplně od principů republikánských, Lincolnem, Summerem, Garfieldem a jinými hlasateli čistého republikanismu.

Já dnes beznyminečně odporuji politce přítomné administrace, za příčinou koloniální politiky a zaujmutí nových territorií, které, zda budou drženy, budou vyžadovati velké stále armády, která by bránila nově zaujmuté kolonie.

Já věřím, že velká stálá armáda ohrožuje mír a nebude nikdy uznávána lidem, milujícím svobodu a volnost. Já nesouhlasím a protestuji proti jednání nynější administrace, přisvědčující a souelasící s každým přáním a vůlí vlády anglické, jejíž lid v roce 1861 a 1865 podnikl všecko na světě, aby zničil tuto republiku, tuto vládu a naše instituce.

Já nesouhlasím s politikou strany která, abych tak řekl, zalesňuje zem tuto trusty na ujmu a škodu lidu.

Já nesouhlasím s vládou, která jest hnána v zájmu korporací pro korporace a korporacemi. Já nesouhlasím s udržováním naši armády v Číně, poněvadž zástupce americký a Američané vůbec byli osvobozeni a myslím, že má vláda naše vojsko z Číny odvolati, nebo my tam ničeho více k pohledávání nemáme.

Ačkoliv mám velikou a neobmezenou důvěru s modrost a důslednost americkeho lidu a vím že bezpečnoět této země spočívá ve vlastenectví občanstva, jež nedovolí, aby tato zem svobody zvrácena byla v císařství, věřím, přece, že nynější kolonialní politika naší vlády jest nebezpečné a zábubné uchýlení se od republikánských zásad. A pro tyto příčiny cítím se povinnen konati jako americký občan mou povinnost vrhnouti hlas svůj pro William J. Bryana, který hlásá vznešenější zásady amerického občanství." J. N. VAN DUYN.

Uznání ze staré vlasti.

Mínění redaktora rolníka o "americkém švindlu."

Redaktor předního časopisu moravské strany rolnické, "Selských Hlasů" a "Stráže na horách," p. Jos. Šamalík, rolník v Ostrově u Sloupu, dověděv se náhodou o výborných vlastnostech světoznámého již Trinerova Léčivého Hořkého Vína, dopsal si o ně výrábiteli až do Ameriky, nelekaje se vysokého dovozného a cla, které stály více, než-li obnáší původní cena tohoto výborného léku. Vzdor této výloze byl úplně spokojen, ba překvapen při zaivým vysledkem. Očekávání jeho překonáno, o čemž svědčí přípis jeho jedinému vyrábiteli tohoto vína, Jos. Trinerovi, 457 W. 18. 18th. St., Chicago, Ill. Praviltě v něm mezi jiným, Trinerovo léčivé hořké víno jest výborné jakosti a chuti, znamenitým lékem a prostředkem v každém směru a případu velice prospěšným. Prokázalo mi v chorobě mé služby přímo výtečné. Působí na žaludek opravdu zázračně, posiluje celé tělo, příjemné rozjařuje a je vydatným nápojem při akutní žízni. Mnoho známých, jimž jsem Trinerova léčivého hořkého vína poskytl, vyslovilo se o něm rovněž vskutku nadšeně a všichni shodujeme se v tom, že podobně znamenitého léčivého vína posud zde nemáme, čehož dlužno zajisté jen upřímně litovati. neboť žaludečních chorob je ovšem i tady více než dosti. Mezi naším lidem panuje mínění, že vše, co z Ameriky pochází, je více méně švindlem—odpusťte mi toto vyjádření, ale tak se v Evropě mluví—avšak musím dle své zkušenosti veřejně doznati, že souhlasná pochvalná pověst Trinerova léčivého Hořkého vína nikterak přehnána není a americký výrobek ten předčí všecko podobné v tom směru vyrobené.

— Bolesti hlavy přejdou okamžitě, vezmete li Severovy Prášky proti bolestem hlavy. Proti neuralgickým bolestem není lepšího léku nad ně. 25ct.